

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

14 decembrie 2017*

„Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Cereri de cotație pentru ansamblul loturilor vizate de o cerere de ofertă – Refuzul accesului – Lipsa unei examinări concrete și individuale a documentelor solicitate – Excepție privind protecția siguranței publice – Excepție privind protecția intereselor comerciale – Excepție privind protecția vieții private – Excepție privind protecția procesului decizional – Prezumție generală – Sarcină de lucru nerezonabilă”

În cauza T-136/15,

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, cu sediul în Atena (Grecia), reprezentată inițial de I. Ampazis și de M. Sfyri, ulterior de M. Sfyri și de C.-N. Dede, avocați,

reclamantă,

susținută de

Regatul Suediei, reprezentat de E. Karlsson, de L. Swedenborg, de A. Falk, de C. Meyer-Seitz, de U. Persson și de N. Otte Widgren, în calitate de agenți,

intervenient,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat inițial de N. Görlitz, de N. Rasmussen și de L. Darie, ulterior de M. Görlitz, de L. Darie și de C. Burgos, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE privind anularea deciziei Parlamentului din 13 februarie 2015 prin care s-a refuzat accesul la cererile de cotație pentru ansamblul loturilor din cererea de ofertă ITS 08 – Prestări de servicii informatice externe 2008/S 149-199622,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnii H. Kanninen, președinte, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín și doamna I. Reine (raportor), judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 31 ianuarie 2017,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul litigiului și decizia atacată

- 1 Reclamanta, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, a participat la o cerere de ofertă lansată de Parlamentul European cu referința ITS 08 – Prestări de servicii informatice externe 2008/S 149-199622, având ca obiect 16 loturi diferite cu o valoare totală de 300 de milioane de euro (denumită în continuare „cererea de ofertă ITS 08”). La finalul acestei cereri de ofertă, ea a semnat, la 26 octombrie 2009, un contract-cadru cu Parlamentul, având ca obiect lotul 7, intitulat „Cunoștințe de specialitate în dezvoltarea unor aplicații documentare și de sisteme de gestiune a conținutului” (denumit în continuare „lotul nr. 7”).
- 2 Prin scrisoarea din 14 noiembrie 2014, reclamanta a solicitat Parlamentului accesul la „orice informație disponibilă referitoare la toate cererile de cotație trimise de [Parlament] pentru toate loturile [din cererea de ofertă] ITS 08” (denumite în continuare „cererile de cotație” sau „documentele solicitate”). Reclamanta solicita obținerea unei copii a cererilor de cotație, inclusiv a anexelor lor tehnice, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea scrisorii sale. În susținerea cererii, reclamanta arăta că avea bănuieli cu privire la atribuirea nelegală de către Parlament a anumitor sarcini din lotul nr. 7 cocontractanților reținuți pentru alte loturi, în special lotul nr. 6, și că dorea să verifice amploarea pagubei suferite în urma acestor atribuiri pretins nelegale.
- 3 Prin e-mailul din 17 noiembrie 2014 și prin scrisoarea din aceeași zi, Parlamentul a confirmat primirea cererii inițiale de acces la cererile de cotație și a indicat reclamantei că această cerere ar fi examinată în lumina dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).
- 4 Prin e-mailul din 3 decembrie 2014, Parlamentul a informat reclamanta că, având în vedere numărul semnificativ de documente care trebuiau să fie examinate individual, „mult peste 1 000”, nu ar putea respecta termenul de 15 zile lucrătoare prevăzut de Regulamentul nr. 1049/2001. În acest context, Parlamentul i-a propus reclamantei să găsească o soluție echitabilă în sensul articolului 6 alineatul (3) din regulamentul menționat, care să constea în a analiza și a comunica documentele solicitate pentru fiecare dintre loturi potrivit unui calendar ce urma să fie stabilit. Parlamentul a sugerat de asemenea să se examineze în primul rând, până la 31 ianuarie 2015, documentele din lotul nr. 7, iar apoi, într-un stadiu ulterior, cele din lotul nr. 6.
- 5 La 5 decembrie 2014, reclamanta a răspuns Parlamentului că nu putea să îi accepte propunerea. Astfel, potrivit acesteia, toate documentele solicitate erau identificate și înregistrate în formă electronică, așa încât divulgarea lor nu implica o muncă excesivă pentru Parlament. În plus, reclamanta a precizat că, dacă, pentru analiza fiecărui lot, era nevoie de două luni, conform termenului propus de Parlament pentru examinarea documentelor din lotul nr. 7, aceasta ar trebui să aștepte aproape trei ani pentru a obține toate documentele solicitate. Reclamanta a indicat, prin urmare, că, în opinia sa, propunerea Parlamentului echivala cu un refuz al accesului. În consecință, aceasta a formulat o cerere de confirmare a accesului prin care urmărea să obțină ansamblul documentelor solicitate până la 31 ianuarie 2015.
- 6 Prin e-mailul din 9 decembrie 2014, Parlamentul a precizat că propunerea sa din 3 decembrie 2014 nu constituia nicidecum un refuz al accesului la documentele solicitate. Acesta a solicitat de asemenea o prelungire a termenului de 15 zile lucrătoare pentru a răspunde la cererea inițială de acces, conform articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001.

- 7 Prin e-mailul din 17 decembrie 2014, reclamanta și-a reiterat cererea de divulgare a „ansamblului informațiilor solicitate” până la finalul lunii ianuarie a anului 2015. Aceasta a indicat de asemenea Parlamentului că, prin propunerea sa din 3 decembrie 2014, acesta nu încercase în mod serios să găsească o soluție echitabilă, întrucât deținea deja documentele din lotul nr. 7, pe care Parlamentul sugera să le examineze în primul rând. Potrivit reclamantei, ar fi trebuit să se înceapă cu analiza documentelor din lotul nr. 6.
- 8 Prin decizia din 18 decembrie 2014, Parlamentul a respins cererea inițială a reclamantei de acces la cererile de cotație pentru motivul că, la finalul examinării individuale a unora dintre numeroasele documente solicitate, reieșise că informații cuprinse în acestea făceau obiectul unor excepții de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001. În plus, potrivit Parlamentului, se putea prezuma că aceste excepții se aplicau și celorlalte documente solicitate, întrucât erau de aceeași natură cu cele care fuseseră examinate. În subsidiar, Parlamentul arăta că o examinare individuală a tuturor documentelor solicitate ar fi reprezentat o sarcină de lucru disproporționată.
- 9 Prin scrisoarea din 12 ianuarie 2015, reclamanta a formulat o cerere de confirmare a accesului la toate cererile de cotație. Parlamentul a confirmat primirea acestei cereri de confirmare a accesului prin e-mailul din data de 19 ianuarie a aceluiași an.
- 10 Prin e-mailul din 2 februarie 2015, Parlamentul a prelungit termenul pentru a răspunde la cererea de confirmare a reclamantei cu 15 zile lucrătoare, conform articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 11 Prin decizia din 13 februarie 2015, Parlamentul a refuzat accesul la ansamblul documentelor solicitate de reclamantă (denumită în continuare „decizia atacată”).
- 12 În decizia atacată, Parlamentul a arătat, cu titlu introductiv, că nicio obligație de divulgare a cererilor de ofertă nu decurgea din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul financiar”) sau din Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului financiar (JO 2012, L 362, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul delegat”).
- 13 În ceea ce privește limitele dreptului de acces, Parlamentul a indicat în esență că continuarea examinării documentelor solicitate confirmase că anumite cereri de cotație conțineau informații care făceau obiectul unor excepții de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 14 În primul rând, anumite documente ar expune detaliile arhitecturii informatice a Parlamentului, care, coroborate cu informația disponibilă public în această privință, ar putea pune în pericol securitatea acestui sistem. Parlamentul a făcut referire în special la programele informatice de securizare, la aplicațiile utilizate pentru a administra parametrii de securitate ai clădirilor, precum amplasarea camerelor de supraveghere, și la numele aplicațiilor utilizate în scopuri logistice. Astfel, potrivit Parlamentului, protecția siguranței publice justifică refuzul accesului la documentele solicitate.
- 15 În al doilea rând, unele dintre cererile de cotație examinate ar conține date cu caracter personal, precum nume, profiluri profesionale și niveluri de vechime ale consultanților care lucau pentru Parlament. Întrucât necesitatea comunicării acestor date nu fusese în nici un fel dovedită, potrivit Parlamentului, accesul la documentele solicitate trebuia refuzat pentru a proteja viața privată a persoanelor vizate.

- 16 În al treilea rând, documentele solicitate ar conține informații de natură economică și tehnică a căror prezentare ar putea revela profilul de cumpărător al Parlamentului pe piață. În plus, cererile de cotație ar putea conține informații cu privire la competențele specifice ale furnizorilor selecționați pentru fiecare lot, precum și detalii referitoare la strategia lor comercială și la colaborările sau legăturile cu terți. Protecția intereselor comerciale, și anume cele ale actorilor economici implicați și ale Parlamentului, justifică astfel de asemenea, potrivit acestuia, refuzul oricărui acces la documentele solicitate.
- 17 În al patrulea rând, comunicarea documentelor solicitate ar risca să aducă atingere procesului decizional al Parlamentului, în măsura în care acestea ar revela informații cu privire la anumite proiecte informatice în curs pentru care nu fusese încă adoptată o decizie. Potrivit Parlamentului, acest lucru putea încetini strategia operațională pe care o dezvoltase în acest domeniu pe termen lung.
- 18 În decizia atacată, Parlamentul a menționat totodată lipsa oricărui interes public superior care să poată înlătura aplicarea excepțiilor legate de protecția intereselor comerciale și a procesului decizional. În această privință, el a indicat că interesul particular al reclamantei, care pretindea că a suferit un prejudiciu din cauza unor nereguli în executarea de către Parlament a contractului de achiziții publice în cauză, nu putea fi luat în considerare.
- 19 Parlamentul a mai precizat în decizia atacată că, deși nu fusese în măsură să examineze individual toate documentele solicitate de reclamantă, cele patru excepții de la dreptul de acces invocate trebuiau să fie considerate ca aplicându-se la ansamblul acestor documente, în temeiul unei prezumții generale, conform jurisprudenței elaborate de Curte în Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376).
- 20 În sfârșit, în decizia atacată, Parlamentul a subliniat că examinarea individuală a celor aproximativ 1 500 de documente solicitate, reprezentând aproape 18 000 de pagini care trebuiau extrase din 10 000 de documente, ar constitui o sarcină de lucru excesivă pentru serviciile sale. O astfel de sarcină ar fi disproporționată având în vedere interesele invocate de reclamantă în susținerea cererii sale de acces.

Procedura și concluziile părților

- 21 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 20 martie 2015, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 22 La 22 iunie 2015, Parlamentul a depus un memoriu în apărare.
- 23 La 21 august 2015, reclamanta a depus o replică. Parlamentul a depus o duplică la data de 27 octombrie a aceluiași an.
- 24 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 28 august 2015, Regatul Suediei a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor reclamantei. Prin decizia din 11 noiembrie 2015, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis această intervenție.
- 25 La 8 februarie 2016, Regatul Suediei a depus un memoriu în intervenție. Reclamanta și Parlamentul și-au depus observațiile la memoriul în intervenție la 14 și, respectiv, la 19 aprilie 2016.
- 26 Ca urmare a extinderii Tribunalului, cauza a fost atribuită unui nou judecător raportor. Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost ulterior modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a patra, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

- 27 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a patra) a decis deschiderea fazei orale a procedurii. La 15 decembrie 2016, Tribunalul a adresat Parlamentului mai multe întrebări cu solicitare de răspuns scris înainte de ședință, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii. Parlamentul a răspuns la acestea în termenul acordat.
- 28 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 31 ianuarie 2017.
- 29 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
 - obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată, chiar și în cazul respingerii acțiunii.
- 30 Parlamentul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 31 Regatul Suediei solicită în esență Tribunalului anularea deciziei atacate.

În drept

Cu privire la obiectul litigiului

- 32 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive care se întemeiază, primul, pe lipsa unei examinări individuale a documentelor solicitate și pe nerespectarea dreptului la un acces parțial la documente, astfel cum este prevăzut la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, și, al doilea, pe aplicarea eronată de către Parlament a excepțiilor de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță, la articolul 4 alineatul (1) litera (b), la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță și la articolul 4 alineatul (3) din acest regulament, care privesc protecția securității juridice, a vieții private, a intereselor comerciale și, respectiv, a procesului decizional.
- 33 În memoriul în apărare, Parlamentul arată cu titlu subsidiar, și numai în cazul în care Tribunalul ar considera cele două motive invocate de reclamantă fondate, că decizia atacată ar fi în continuare legală. Astfel, întrucât Parlamentul își întemeiază refuzul accesului la documentele solicitate și pe „un motiv (nescris) și necontestat privind sarcina administrativă disproporționată”, Tribunalul nu ar fi în măsură să anuleze decizia atacată. În plus, Parlamentul invită Tribunalul să examineze din proprie inițiativă în ce măsură această împrejurare ar fi de natură să motiveze o eventuală inadmisibilitate a cererii introductive în ansamblu.
- 34 În această privință, din cererea introductivă reiese că reclamanta a invocat în mod efectiv două motive, fără a menționa lipsa unei sarcini de lucru disproporționate ca motiv distinct. Cu toate acestea, în susținerea primului motiv, reclamanta arată în mod explicit că argumentul Parlamentului întemeiat pe sarcina de lucru excesivă și disproporționată nu este dovedit, întrucât acesta nu a precizat numărul de documente examinate și nici durata evaluării conținutului lor. Reclamanta adaugă că amploarea acestei munci ar fi de cel mult câteva zile, întrucât majoritatea documentelor solicitate sunt scurte și prezintă aceeași structură.

35 În consecință, trebuie să se concluzioneze că reclamanta a respins motivul invocat în mod expres de Parlament în decizia atacată, întemeiat pe sarcina de lucru excesivă și disproporționată. Legalitatea acestui motiv va fi, așadar, examinată în prezenta hotărâre, în cadrul examinării primului motiv.

Observații introductive

36 Trebuie amintit că dreptul de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene este protejat de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și constituie un drept fundamental special. Astfel, potrivit articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale, orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau sediul social într-un stat membru are dreptul de acces la aceste documente, indiferent de suportul pe care se află aceste documente (Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE, T-590/10, nepublicată, EU:T:2012:635, punctul 73). În plus, conform considerentului (1) al Regulamentului nr. 1049/2001, acesta se înscrie în voința exprimată la articolul 1 al doilea paragraf TUE, introdus prin Tratatul de la Amsterdam, de a marca o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean. Așa cum se amintește în considerentul (2) al regulamentului respectiv, dreptul de acces public la documentele instituțiilor este legat de caracterul democratic al acestora din urmă (Hotărârea din 1 iulie 2008, Suedia și Turco/Consiliul, C-39/05 P și C-52/05 P, EU:C:2008:374, punctul 34, Hotărârea din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, EU:C:2010:541, punctul 68, și Hotărârea din 21 iulie 2011, Suedia/MyTravel și Comisia, C-506/08 P, EU:C:2011:496, punctul 72).

37 Potrivit unei jurisprudențe constante, examinarea necesară în vederea soluționării unei cereri de acces la documente trebuie să aibă un caracter concret (a se vedea Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 69 și jurisprudența citată). Această examinare concretă trebuie, pe de altă parte, să fie realizată pentru fiecare document vizat în cerere. Astfel, din Regulamentul nr. 1049/2001 rezultă că toate excepțiile menționate la articolul 4 alineatele (1)-(3) din acest regulament sunt redactate în sensul că trebuie să se aplice la „un document” (Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 70, și Hotărârea din 6 iulie 2006, Franchet și Byk/Comisia, T-391/03 și T-70/04, EU:T:2006:190, punctul 116).

38 Această soluție de principiu nu înseamnă însă că o asemenea examinare se impune în orice împrejurare. Astfel, având în vedere că examinarea concretă și individuală pe care instituția trebuie, în principiu, să o efectueze ca răspuns la o cerere de acces formulată în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 urmărește să permită instituției în cauză, pe de o parte, să aprecieze în ce măsură este aplicabilă o excepție de la dreptul de acces și, pe de altă parte, să aprecieze posibilitatea unui acces parțial, respectiva examinare poate să nu fie necesară atunci când, date fiind circumstanțele specifice ale speței, este evident că accesul trebuie refuzat sau, dimpotrivă, acordat (Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 75).

39 Acestea sunt considerațiile generale în lumina cărora trebuie examinate motivele formulate de reclamantă.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe lipsa unei examinări concrete și individuale a documentelor solicitate și pe încălcarea dreptului la un acces parțial

40 Reclamanta susține că decizia Parlamentului de a-și limita examinarea la un număr foarte limitat de cereri de cotație este vădit incompatibilă cu jurisprudența consacrată a Tribunalului potrivit căreia o examinare concretă și individuală a fiecărui document este necesară, chiar și atunci când este clar că cererea de acces vizează documente care fac obiectul unei excepții. În această privință, reclamanta

apreciază în special că motivul referitor la o sarcină de lucru excesivă și disproporționată, menționat în decizia atacată, nu este în nici un fel dovedit. Potrivit acesteia, având în vedere natura și conținutul documentelor solicitate, care au aceeași structură, munca necesară ar fi de cel mult câteva zile.

- 41 În plus, potrivit reclamantei, Parlamentul a încălcat articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 prin faptul că nu a examinat dacă un acces parțial la documentele solicitate ar fi putut să i se acorde.
- 42 În speță, este cert că Parlamentul nu a efectuat o examinare concretă și individuală a ansamblul cererilor de cotație, ci s-a limitat la a analiza un eșantion din aceste documente. În decizia atacată, Parlamentul a arătat în esență că putea să nu efectueze o examinare concretă și individuală din două motive.
- 43 În primul rând, cererile de cotație ar constitui o categorie specială de documente, care face obiectul unei prezumții generale potrivit căreia divulgarea lor s-ar limita la patru excepții distincte de la dreptul de acces. Mai precis, documentele solicitate nu ar fi publice prin natura lor, întrucât divulgarea lor nu ar fi nicidecum prevăzută de Regulamentul financiar. În al doilea rând, o examinare concretă și individuală a tuturor documentelor solicitate ar reprezenta o sarcină de lucru „disproporționată” pentru serviciile Parlamentului, având în vedere obiectivele cererii de acces. Parlamentul se întemeiază în această privință pe Hotărârea din 2 octombrie 2014, Strack/Comisia (C-127/13 P, EU:C:2014:2250), care ar urmări să protejeze efectul util al principiului bunei administrări, așa cum este consacrat prin articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale.
- 44 În acest context, trebuie să se verifice, într-o primă etapă, dacă Parlamentul putea invoca aplicarea unei prezumții generale potrivit căreia divulgarea documentelor în cauză ar aduce atingere unuia sau mai multor interese protejate de excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 sau dacă aceste excepții s-ar aplica în mod evident și integral conținutului documentelor solicitate, astfel încât nu avea obligația să efectueze o examinare concretă și individuală a ansamblului documentelor solicitate. În ipoteza în care Tribunalul ar decide în sensul inexistenței unei asemenea prezumții generale în speță sau al faptului că aceste excepții nu s-ar aplica în mod evident și integral conținutului documentelor solicitate și, prin urmare, a obligației Parlamentului de a efectua o examinare concretă și individuală a ansamblului documentelor solicitate, ar trebui, într-o a doua etapă, să se verifice în ce măsură Parlamentul putea totuși să se exonereze de obligația sa de a efectua o examinare concretă și individuală pentru motivul că această examinare ar reprezenta o sarcină de lucru „disproporționată”.

Cu privire la aplicarea, în privința ansamblului documentelor solicitate, a excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță, la articolul 4 alineatul (1) litera (b), la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță și la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001

- 45 În speță, la punctul F din decizia atacată, intitulat „Prezumția de aplicare a excepțiilor pertinente prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 în privința tuturor documentelor”, inserat în titlul „Reevaluarea cererii dumneavoastră în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul [...] nr. 1049/2001”, Parlamentul a indicat că documentele solicitate intrau toate în aceeași categorie, și anume cea a „cererilor de cotație”, și că toate aceste documente prezentau aceeași caracteristică, întrucât prin acestea se urmărea obținerea unei oferte a furnizorilor selecționați în fiecare dintre loturile specifice, în vederea încheierii unui contract specific în temeiul unui contract-cadru.

- 46 Pe baza acestei constatări, Parlamentul a considerat, în decizia atacată, că toate documentele solicitate intrau sub incidența a patru excepții distincte de la dreptul de acces, prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță, la articolul 4 alineatul (1) litera (b), la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță și la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, privind protecția siguranței publice, a vieții private, a intereselor comerciale și, respectiv, a procesului decizional.
- 47 În această privință, Curtea a recunoscut că, pentru a explica modul în care accesul la documentele solicitate ar putea aduce atingere interesului protejat de o excepție prevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, instituțiilor le este permis să se întemeieze pe prezumții generale care se aplică anumitor categorii de documente, considerații de ordin general similare putând să se aplice cererilor de divulgare cu privire la documente de aceeași natură (Hotărârea din 1 iulie 2008, Suedia și Turco/Consiliul, C-39/05 P și C-52/05 P, EU:C:2008:374, punctul 50, Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punctul 54, Hotărârea din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, EU:C:2010:541, punctul 74, și Hotărârea din 27 februarie 2014, Comisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punctul 65).
- 48 În plus, una și aceeași justificare poate fi aplicată unor documente din aceeași categorie dacă conțin același tip de informații. Cu toate acestea, numai în ipoteza în care o excepție de la dreptul de acces se aplică în mod evident și integral conținutului acestor documente instituția poate să omită o examinare concretă și individuală a acestor documente (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 septembrie 2011, LPN/Comisia, T-29/08, EU:T:2011:448, punctul 114).
- 49 Trebuie să se examineze, așadar, astfel cum susține Parlamentul, dacă toate documentele solicitate făceau obiectul uneia sau mai multor excepții de la dreptul de acces invocate de acesta, fie prin natura lor specială, fie prin conținutul lor.
- *Cu privire la excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță, la articolul 4 alineatul (1) litera (b) și la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, privind protecția siguranței publice, protecția vieții private și, respectiv, protecția procesului decizional*
- 50 În ceea ce privește, mai întâi, natura documentelor solicitate, Parlamentul nu a demonstrat nicidecum că aceste documente, dată fiind natura lor specială, puteau face obiectul unei pretense prezumții generale de atingere adusă siguranței publice, vieții private sau procesului decizional.
- 51 Astfel, o cerere de cotație cuprinde în principiu o descriere a sarcinilor a căror executare autoritatea contractantă dorește să o obțină în temeiul contractului-cadru pe care l-a semnat cu cocontractantul. Având în vedere marea varietate de bunuri și de servicii care face obiectul unor contracte de achiziții publice, în special în domeniul informatic, nu s-a dovedit că divulgarea unei cereri de ofertă ar putea, în general și fără vreo explicație mai precisă, să prezinte un risc de atingere adusă siguranței publice, vieții private sau procesului decizional. În această privință, simpla referire la Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), nu constituie o argumentație specifică menită să demonstreze că documentelor solicitate li se aplica, dată fiind natura lor specială, o prezumție generală de atingere adusă acestor interese.
- 52 Pe de altă parte, în ceea ce privește, în continuare, conținutul documentelor solicitate, argumentația Parlamentului trebuie să fie de asemenea respinsă. Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 privind protecția siguranței publice, din decizia atacată reiese că numai „unele dintre documentele analizate” sau că „alte [cereri de cotație] analizate” conțin informații care pot aduce atingere siguranței publice.

- 53 Or, deși nu se poate exclude că divulgarea unora dintre informațiile enumerate în decizia atacată poate aduce în mod efectiv atingere siguranței sistemelor informatice ale Parlamentului, se impune constatarea că, potrivit Parlamentului însuși, informațiile vizate figurează numai într-un număr limitat de documente, iar nu în ansamblul acestora. În plus, în ședință, Parlamentul a recunoscut că informații generale cu privire la sistemul său informatic erau disponibile public pe internet și că unele dintre acestea erau preluate în cererile de cotație.
- 54 În ceea ce privește, în al doilea rând, excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, privind protecția vieții private, din al treilea paragraf al punctului B din decizia atacată, inserat în titlul „Reevaluarea cererii dumneavoastră în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul [...] nr. 1049/2001”, reiese că unele dintre cererile analizate conțin date cu caracter personal, [...] precum numele complete ale membrilor personalului Parlamentului, precum și numele complete, profilul profesional și vechimea consultanților care furnizează servicii instituției. De asemenea, la punctul 156 din memoriul în apărare, Parlamentul explică că „mai multe cereri [de cotație] conțin date cu caracter personal [...]”.
- 55 Cu toate că, desigur, nu este exclus ca Parlamentul să poată refuza divulgarea acestor date cu caracter personal în temeiul articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, nu este mai puțin adevărat că această excepție nu se aplică în mod evident și integral conținutului tuturor documentelor solicitate, ceea ce Parlamentul a recunoscut de altfel în ședință. În plus, din diferitele cereri de cotație anexate la cererea introductivă, precum și din memoriul în apărare al Parlamentului reiese că numele consultanților, deși figurează în aceste cereri, nu reprezintă decât o mică parte din informațiile și instrucțiunile pe care le conțin. Ar fi, astfel, suficient ca, dacă este cazul, acestea să fie oculte înainte de divulgarea documentelor solicitate.
- 56 În ceea ce privește, în al treilea rând, excepția întemeiată pe protecția procesului decizional intern al Parlamentului, acesta arată, la punctul D din decizia atacată, inserat în titlul „Reevaluarea cererii dumneavoastră în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul [...] nr. 1049/2001”, că documentele pe care le-a analizat conțineau informații referitoare în special la aspecte cu privire la care nu fusese încă adoptată nicio decizie. Ar exista de asemenea un risc ca furnizorii să exercite o influență asupra membrilor personalului instituției care trebuie să ia decizii în viitor, amenințând astfel serenitatea procesului decizional.
- 57 În această privință, Parlamentul nici nu a susținut, nici, cu atât mai mult, nu a demonstrat că excepția întemeiată pe protecția procesului decizional intern se aplica în mod evident și integral conținutului cererilor de cotație, întrucât erau vizate numai anumite informații.
- 58 De altfel, nici decizia atacată, nici memoriul în apărare nu conțin elemente tangibile care să permită să se concluzioneze că existența unui risc de atingere gravă adusă procesului decizional era previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic. În special, Parlamentul nu menționează nicidecum existența, la momentul adoptării deciziei atacate, a unor atingeri sau a unor tentative de atingere gravă adusă procesului decizional în curs și nici a unor motive obiective care să permită în mod rezonabil să se prevadă că asemenea atingeri ar apărea în cazul divulgării documentelor solicitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iunie 2011, Toland/Parlamentul, T-471/08, EU:T:2011:252, punctele 78 și 79, Hotărârea din 20 septembrie 2016, PAN Europe/Comisia, T-51/15, nepublicată, EU:T:2016:519, punctele 30 și 32). În această privință, contrar celor arătate de Parlament, simplul fapt că reclamanta urmărește să obțină accesul la cererile de cotație nu poate constitui, în sine, proba unei atingeri grave și previzibile aduse serenității procesului decizional viitor.
- 59 Din considerațiile care precedă rezultă că conținutul documentelor solicitate nu făcea în mod evident integral obiectul excepțiilor de la dreptul de acces întemeiate pe protecția siguranței publice, a vieții private și a protecției procesului decizional.

60 În consecință, Parlamentul nu putea să se prevaleze de aplicarea excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță, la articolul 4 alineatul (1) litera (b) și la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, privind protecția siguranței publice, a vieții private și, respectiv, a procesului decizional, pentru a refuza accesul la documentele solicitate fără a efectua o examinare concretă și individuală a ansamblului acestora.

– *Cu privire la excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, privind protecția intereselor comerciale*

61 În decizia atacată, Parlamentul a arătat că documentele solicitate conțineau, pe de o parte, informații economice și tehnice care puteau revela profilul său de cumpărător pe piață și, pe de altă parte, informații care puteau privi competențele specifice și capacitățile furnizorilor selecționați, precum și strategia lor comercială și colaborările lor cu terți. Potrivit Parlamentului, asemenea documentelor schimbate în cursul procedurilor de control al operațiunilor de concentrare sau al ajutoarelor de stat, informațiile conținute în cererile de cotație formulate de autoritatea contractantă în executarea unui contract-cadru ar face obiectul unei prezumții generale de atingere adusă intereselor comerciale. Această prezumție ar decurge mai precis din Regulamentul financiar și din Regulamentul delegat, întrucât acestea nu ar prevedea niciun acces la aceste documente.

62 În speță, este adevărat că Curtea a recunoscut existența unor prezumții generale aplicabile unor categorii de documente în temeiul naturii lor în mai multe cauze, inclusiv în ceea ce privește ofertele depuse de ofertanți în cadrul executării unor contracte de achiziții publice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 101, și Hotărârea din 21 septembrie 2016, Secolux/Comisia, T-363/14, EU:T:2016:521, punctul 59).

63 Cu toate acestea, în ceea ce privește cererile de cotație, o prezumție generală de atingere adusă intereselor comerciale nu se poate întemeia nici pe jurisprudența citată la punctul 62 de mai sus, referitoare la accesul la ofertele depuse de ofertanți, nici, mai general, pe un raționament analog cu cel urmat în Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), privind procedura de control al ajutoarelor de stat, și în Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393), privind o operațiune de concentrare, invocate de Parlament în memoriul în apărare.

64 Astfel, cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), și Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P, EU:C:2012:393), prezentau o caracteristică comună, și anume existența într-o reglementare specifică, distinctă de Regulamentul nr. 1049/2001, a unor norme care delimitau în mod precis accesul la dosar sau la documentele solicitate, atât în ceea ce privește persoanele, cât și informația însăși.

65 Or, trebuie să se constate că, contrar unui anunț de participare și unui anunț de atribuire a unui contract de achiziții, o cerere de cotație formulată de autoritatea contractantă în executarea unui contract-cadru nu face obiectul niciunei dispoziții particulare din Regulamentul financiar sau din Regulamentul delegat, în versiunea aplicabilă litigiului, care ar defini sau ar limita tocmai informațiile conținute în aceasta care trebuie sau pot fi comunicate de autoritatea contractantă ofertanților sau altor candidați. În special, articolul 123 alineatul (4) al șaselea paragraf din Regulamentul delegat, citat de Parlament, privește numai publicarea unor informații referitoare la valoare și la cocontractanți din contracte specifice, după încheierea lor. Această dispoziție nu privește, așadar, nicidecum, ca atare, cererile de cotație formulate de autoritatea contractantă în executarea unui contract-cadru.

- 66 Nu se poate considera, prin urmare, că Regulamentul financiar și Regulamentul delegat conțin reguli precise de comunicare a informațiilor cuprinse în cereri de cotație formulate de autoritatea contractantă în executarea unui contract-cadru (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iunie 2015, McCullough/Cedefop, T-496/13, nepublicată, EU:T:2015:374, punctul 92).
- 67 Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței, Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul financiar au obiective diferite și nu cuprind dispoziții care să prevadă în mod expres supremația unuia față de celălalt, astfel încât trebuie asigurată o aplicare a fiecăruia dintre aceste regulamente care să fie compatibilă cu cea a celuilalt și care să permită o aplicare coerentă a acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 85, și Hotărârea din 21 septembrie 2016, Secolux/Comisia, T-363/14, EU:T:2016:521, punctul 43). Prin urmare, principiul transparenței, menționat la articolul 102 din Regulamentul financiar, trebuie conciliat cu protecția interesului public, a intereselor comerciale legitime ale unor întreprinderi și a concurenței loiale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 49).
- 68 În acest context, s-a statuat că, pentru a atinge obiectivul urmărit prin normele în materie de achiziții publice ale Uniunii, care se întemeiază pe o concurență nedenaturată, se impune ca autoritățile contractante să nu divulge informații legate de procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice al căror conținut ar putea fi utilizat pentru a denatura concurența, fie în cadrul unei proceduri de atribuire în curs, fie în cadrul unor proceduri de atribuire ulterioare (Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 100).
- 69 În această privință, jurisprudența a recunoscut că elementele economice și tehnice pe care le conțineau ofertele depuse de ofertanți erau de natură să justifice refuzul instituției în cauză de a da acces la oferta ofertantului reținut. Această situație se regăsește în special în cazul în care asemenea oferte au legătură cu know-how-ul specific al ofertanților (Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 99).
- 70 Or, având în vedere natura și obiectul unei cereri de cotație formulate de autoritatea contractantă în executarea unui contract-cadru, nu se poate prezuma că un astfel de document cuprinde elemente economice și tehnice proprii cocontractantului sau detaliază know-how-ul specific al acestuia. Dimpotrivă, o cerere de cotație, care emană de la autoritatea contractantă, iar nu de la cocontractanții săi, cuprinde în general o descriere a sarcinilor a căror executare autoritatea contractantă dorește să obțină în temeiul contractului-cadru pe care l-a semnat cu cocontractantul. În principiu, numai ca răspuns la această cerere de cotație acesta va furniza detalii cu privire la prestațiile pe care apreciază că le poate furniza autorității contractante, profilul experților pe care i-ar putea pune la dispoziție și costul prestațiilor sale.
- 71 Pe de altă parte, Parlamentul nu poate susține că divulgarea cererilor de cotație ar aduce atingere propriilor interese, în măsura în care ar putea dezvălui „profilul său de cumpărător” pe piață. Astfel, chiar dacă divulgarea raportului dintre sarcinile care trebuie efectuate și numărul de zile lucrătoare pentru a le finaliza ar putea permite ofertanților, în cadrul unor contracte de achiziții publice viitoare, să dezvăluie tehnica de cuantificare a Parlamentului, faptul că acești ofertanți pot cunoaște prețul practicat în trecut pentru o prestație echivalentă pare mai apt să conducă la o situație de concurență reală decât la o situație în care aceasta ar fi denaturată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 decembrie 2012, Evropaiki Dynamiki/Comisia, T-167/10, nepublicată, EU:T:2012:651, punctul 83).
- 72 Prin urmare, ținând seama de natura unei cereri de cotație formulate de autoritatea contractantă în executarea unui contract-cadru și de obiectivul urmărit de Regulamentul financiar și de Regulamentul delegat, Parlamentul nu putea invoca o prezumție generală de atingere adusă intereselor protejate de articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a omite o examinare concretă și individuală a documentelor solicitate.

- 73 În plus, nici din decizia atacată, nici din dosarul prezentei cauze nu reiese că în privința conținutului documentelor solicitate s-ar aplica în mod evident și integral excepția citată la punctul 72 de mai sus.
- 74 Astfel, o cerere de cotație cuprinde, în principiu, o descriere a sarcinilor a căror executare autoritatea contractantă dorește să o obțină în temeiul contractului-cadru pe care l-a semnat cu cocontractantul, dar și informații mai generale referitoare, printre altele, la gestiunea practică și la monitorizarea proiectelor, la persoanele responsabile sau la formatul rapoartelor care trebuie furnizate în mod regulat. Prin urmare, nu s-a dovedit că divulgarea oricărei informații cuprinse în documente solicitate ar aduce atingere intereselor comerciale ale Parlamentului sau ale unor terți.
- 75 În consecință, Parlamentul nu se putea prevala de excepția de la dreptul de acces prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, privind protecția intereselor comerciale, pentru a refuza să efectueze o examinare concretă și individuală a documentelor solicitate și să le divulge.
- 76 Din considerațiile care precedă rezultă că Parlamentul nu a demonstrat că, prin natura lor, cererile de ofertă făceau obiectul unei prezumții generale potrivit căreia divulgarea lor ar aduce atingere uneia sau mai multor excepții de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 sau că, prin conținutul lor, o excepție de la dreptul de acces s-ar aplica în mod evident și integral conținutului acestor documente.
- 77 În consecință, Parlamentul avea, în principiu, obligația să efectueze o examinare concretă și individuală a ansamblului documentelor solicitate pentru a examina posibilitatea de a acorda, dacă era cazul, un acces cel puțin parțial la aceste documente. Trebuie să se verifice însă dacă o derogare de la această obligație putea fi admisă ca urmare a sarcinii de lucru nerezonabile pe care această examinare ar fi reprezentat-o pentru serviciile Parlamentului.

Cu privire la existența unei sarcini de lucru nerezonabile

- 78 Potrivit jurisprudenței, din principiul proporționalității rezultă că instituțiile pot, în situații particulare în care volumul documentelor la care se solicită accesul sau cel al pasajelor care trebuie cenzurate ar determina o sarcină administrativă disproporționată, să pună în balanță, pe de o parte, interesul solicitantului accesului și, pe de altă parte, volumul de lucru care ar rezulta din soluționarea cererii de acces, pentru a proteja interesul unei bune administrări (Hotărârea din 6 decembrie 2001, Consiliul/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, punctul 30, și Hotărârea din 2 octombrie 2014, Strack/Comisia, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punctul 27).
- 79 O derogare de la obligativitatea acestei examinări poate fi admisă totuși în mod excepțional și numai dacă sarcina administrativă cauzată de examinarea concretă și individuală a documentelor s-ar dovedi deosebit de dificilă, depășind astfel limitele a ceea ce se poate solicita în mod rezonabil (Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 112).
- 80 În plus, în măsura în care dreptul de acces la documente deținute de instituții constituie o soluție de principiu, instituției care se prevalează de o excepție legată de caracterul nerezonabil al sarcinii impuse de cerere îi revine sarcina probei privind amploarea sa (Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 113, și Hotărârea din 10 septembrie 2008, Williams/Comisia, T-42/05, nepublicată, EU:T:2008:325, punctul 86).
- 81 În sfârșit, atunci când instituția a făcut dovada caracterului nerezonabil al sarcinii administrative impuse de o examinare concretă și individuală a documentelor menționate în cerere, aceasta trebuie să încerce să se pună de acord cu solicitantul pentru ca, pe de o parte, să ia cunoștință sau să îl determine să își precizeze interesul în obținerea documentelor în cauză și, pe de altă parte, să învedereze în mod concret opțiunile de care dispune pentru a lua o măsură mai puțin constrângătoare

- decât o examinare concretă și individuală a documentelor. Din moment ce dreptul de acces la documente reprezintă principiul, instituția are însă obligația, în acest context, să acorde prioritate opțiunii care, fără să constituie ea însăși o sarcină care depășește limitele a ceea ce se poate solicita în mod rezonabil, rămâne mai favorabilă dreptului de acces al solicitantului (Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 114).
- 82 Rezultă că instituția nu se poate dispensa de orice examinare concretă și individuală decât după ce a studiat efectiv toate celelalte opțiuni posibile și a explicat în mod detaliat în decizia sa motivele pentru care aceste diferite opțiuni implică, la rândul lor, o sarcină de lucru nerezonabilă (Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 115).
- 83 În lumina jurisprudenței citate la punctele 78-82 de mai sus, trebuie să se verifice dacă în speță sunt îndeplinite trei condiții cumulative, și anume, în primul rând, dacă sarcina de lucru pe care o reprezintă examinarea concretă și individuală a documentelor solicitate se dovedește nerezonabilă, în al doilea rând, dacă Parlamentul a încercat să se pună de acord cu reclamanta și, în al treilea rând, dacă acesta a avut în mod concret în vedere soluții alternative la o examinare concretă și individuală a documentelor solicitate.
- 84 În ceea ce privește prima condiție, din decizia atacată, dar mai ales din memoriul în apărare și din duplică, precum și din explicațiile furnizate de Parlament în ședință reiese că examinarea ansamblului cererilor de cotație ar impune selectarea manuală a aproximativ 1 500 de documente, dintre mai mult de 10 000 de documente, împărțite în mai mult de o mie de fișiere. Aceste 1 500 de documente, care au în medie 12 pagini fiecare, ar reprezenta un total de cel puțin 18 000 de pagini și ar privi numai cererile de cotație gestionate de Direcția Generală (DG) Inovare și Asistență Tehnică a Parlamentului. În ședință, Parlamentul a explicat de asemenea că această cifră reprezenta numai aproximativ 75 % din documentele solicitate, dat fiind că restul de 25 % figurau în dosarele altor direcții generale ale Parlamentului. În plus, s-a amintit că contractele-cadru încheiate la finalul cererii de ofertă ITS 08 aveau ca obiect 16 loturi diferite, cu o valoare totală de 300 de milioane de euro, și fuseseră executate de nouă direcții generale.
- 85 Cifrele citate la punctul 84 de mai sus nu au fost contestate în mod serios de reclamantă. Se poate concluziona, așadar, în mod rezonabil că documentele solicitate sunt foarte numeroase.
- 86 Este adevărat, așa cum subliniază Regatul Suediei, că o simplă referire la un număr de pagini nu este suficientă, ca atare, pentru a evalua sarcina de lucru impusă de o examinare concretă și individuală. Astfel, sarcina de lucru necesară pentru a efectua examinarea unei cereri de acces depinde și de natura acestor documente și, prin urmare, de profunzimea impusă examinării (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 aprilie 2005, Verein für Konsumenteninformation/Comisia, T-2/03, EU:T:2005:125, punctul 111).
- 87 Din dosar, în special din exemplele de cereri de cotație furnizate de Parlament, reiese însă că aceste cereri cuprind cel puțin o anexă care detaliază caietul de sarcini corespunzător proiectului vizat. Această anexă cuprinde mai multe capitole având fiecare un obiect distinct. Deși este adevărat că structura caietelor de sarcini poate părea că prezintă câteva similitudini și că unele dintre specificațiile generale sunt recurente, nu este mai puțin adevărat că fiecare dintre aceste 16 loturi vizate de cererea de ofertă ITS 08 are un obiect distinct. Descrierea obiectului și a fazelor proiectului în cauză, precum și condițiile tehnice aplicabile sunt, așadar, specifice fiecărei cereri de cotație formulate de autoritatea contractantă în executarea unui contract-cadru și impun o analiză proprie.
- 88 În plus, Parlamentul a explicat că, potrivit unei estimări a DG Inovare și Asistență Tehnică, extragerea cererilor de cotație care țin numai de această direcție generală ar necesita 22 de zile de lucru pentru o persoană cu normă întreagă, în timp ce trierea și analiza documentelor ar necesita încă 264 de zile lucrătoare pentru o persoană care s-ar dedica exclusiv acestei sarcini. Operațiunea menționată ar

trebui să fie executată de asemenea în cadrul celorlalte opt direcții generale vizate, în mod coordonat cu DG Inovare și Asistență Tehnică, ceea ce ar necesita o muncă de colaborare și de concertare suplimentară între diferitele direcții generale.

- 89 În această privință, afirmația reclamantei din ședință potrivit căreia ar fi fost suficient să se creeze un simplu program informatic apt să recunoască anumite date în cererile de cotație și să le oculteze nu poate fi suficientă pentru a repune în discuție explicațiile Parlamentului care figurează la punctul 88 de mai sus. Astfel, pe lângă faptul că acest argument nu este deloc dovedit, el nu ține seama de varietatea informațiilor cuprinse în cererile de cotație și de faptul că fiecare dintre documentele solicitate are un conținut propriu a cărui divulgare trebuie să fie examinată în raport cu diferitele excepții de la dreptul de acces.
- 90 Având în vedere considerațiile care precedă și în lipsa unor elemente doveditoare furnizate de reclamantă care să permită să se demonstreze inexactitatea cifrelor și a indicațiilor invocate de Parlament, trebuie să se concluzioneze că examinarea individuală a tuturor documentelor solicitate ar constitui o sarcină de lucru deosebit de împovărătoare pentru acesta.
- 91 În împrejurările specifice ale speței, această sarcină administrativă poate fi considerată nerezonabilă în măsura în care, pentru a examina ansamblul documentelor solicitate în termenele stricte impuse de articolul 7 alineatele (1) și (3), precum și de articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 și, mai ales, până la data de 31 ianuarie 2015, impusă de reclamantă, respectiv în 32 de zile lucrătoare, ar însemna ca mai multe persoane cu normă întreagă să se ocupe de examinarea documentelor solicitate, în cadrul mai multor direcții generale, pentru interesul unic al acesteia din urmă. Aceste persoane, recrutate de Parlament pentru a îndeplini misiuni de interes public și remunerate din fonduri publice, nu ar mai fi, așadar, în măsură să își îndeplinească sarcinile care le sunt încredințate cu prioritate pentru a servi acest interes public, putând compromite serios buna funcționare a serviciilor în cauză.
- 92 Astfel, Parlamentul putea să pună în balanță, pe de o parte, interesul accesului public la documente și, pe de altă parte, sarcina de lucru care ar decurge din acesta, pentru a proteja interesul unei bune administrări (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 decembrie 2001, Consiliul/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, punctul 30).
- 93 În ceea ce privește a doua condiție, și anume obligația Parlamentului de a încerca să se pună de acord cu reclamanta, din e-mailul Parlamentului din 3 decembrie 2014 reiese că acesta a atras atenția reclamantei asupra numărului ridicat al documentelor solicitate și a invitat-o să își precizeze interesul în divulgarea acestor documente. Parlamentul i-a propus de asemenea să găsească o soluție echitabilă în sensul articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, sugerând stabilirea unui calendar pentru examinarea documentelor solicitate în funcție de prioritățile reclamantei pe care aceasta urma să le precizeze.
- 94 Astfel, reclamanta a avut posibilitatea să ajungă la o soluție echitabilă cu Parlamentul, care să îi poată permite să obțină accesul la documentele solicitate fără ca acest lucru să constituie o sarcină de lucru nerezonabilă și să determine o potențială paralizie a funcționării serviciilor vizate ale Parlamentului. Cu toate acestea, așa cum se arată la punctul 95 de mai jos, reclamanta nu a făcut deloc uz de această posibilitate.
- 95 În ceea ce privește a treia condiție, referitoare la obligația de a avea în vedere soluții alternative mai puțin constrângătoare, se impune constatarea că, în e-mailul din 5 decembrie 2014, reclamanta a respins de la bun început propunerea Parlamentului menționată la punctul 93 de mai sus și nu a furnizat nicio precizare cu privire la loturile care o puteau interesa cu prioritate. Dimpotrivă, aceasta a indicat că, după cunoștințele sale, toate documentele solicitate erau înregistrate în format electronic în registrele Parlamentului și că publicarea lor nu ar trebui să provoace prea multe inconveniente, astfel încât data limită de 31 ianuarie 2015 nici nu ar fi necesară. În plus, potrivit acesteia, dacă Parlamentul

- avea nevoie de un termen de două luni pentru fiecare lot, acest lucru ar însemna că toate documentele ar presupune aproximativ trei ani, respectiv două luni pentru fiecare dintre cele 16 loturi, ceea ce ar fi privat-o de drepturile sale și ar fi privat și Regulamentul nr. 1049/2001 de orice efect util. Reclamanta a reiterat, așadar, cererea sa de acces la toate cererile de ar cotație, în integralitatea lor, prin menținerea datei de 31 ianuarie 2015.
- 96 De asemenea, în e-mailul din 17 decembrie 2014, reclamanta și-a reiterat cererea de divulgare a documentelor solicitate până cel târziu la sfârșitul lunii ianuarie a anului următor. În opinia sa, acest lucru ar fi fost perfect posibil având în vedere gradul ridicat de informatizare a Parlamentului. Reclamanta a precizat de asemenea, în ceea ce privește refuzul invocat de a găsi o soluție echitabilă, că Parlamentul propusese să înceapă prin a analiza documentele din lotul nr. 7, în pofida faptului că acestea erau deja în posesia sa. Astfel, propunerea Parlamentului nu ar fi fost ea însăși echitabilă și ar fi urmărit mai degrabă să întârzie acțiunea reclamantei. În sfârșit, reclamanta a indicat că Parlamentul ar fi putut să înceapă prin divulgarea ansamblului documentelor corespunzătoare lotului nr. 6.
- 97 Reclamanta nu și-a retras nici cererea de acces la documentele din lotul nr. 7, deși acestea fuseseră deja în posesia sa. Or, după cum Parlamentul a explicat în ședință, examinarea documentelor din lotul nr. 7 era de asemenea necesară întrucât divulgarea lor ar fi avut ca efect să le facă accesibile publicului larg.
- 98 În plus, în cererea introductivă, reclamanta a precizat că avea îndoieli cu privire la atribuirea nelegală a unor contracte unor concurenți care au câștigat alte loturi din cererea de ofertă ITS 08, în special a celor din loturile nr. 6 și nr. 8. Ar fi fost astfel perfect posibil ca aceasta să solicite Parlamentului să analizeze cu prioritate documentele din aceste două loturi. În această privință, reclamanta nu poate pretinde, în stadiul cererii introductive, că cererea sa de acces era dictată exclusiv de considerații legate de interesul public și de respectarea principiului transparenței, întrucât aceste considerații nu reies deloc nici din cererea sa inițială de acces, nici din cererea sa de confirmare.
- 99 În plus, așa cum indică Parlamentul în memoriul în apărare, din descrierea fiecăruia dintre cele 16 loturi din cererea de ofertă ITS 08 reiese că mai multe dintre aceste loturi au ca obiect servicii de natură foarte diferită de cea a serviciilor vizate de lotul nr. 7. Astfel, lotul nr. 7 privește dezvoltarea unor servicii informatice, punerea lor în aplicare și întreținerea lor în domenii precum gestiunea documentelor sau gestiunea conținutului pentru site-urile internet. Or, mai multe loturi nu au nicidecum ca obiect dezvoltarea unor asemenea servicii atât de variate precum, de exemplu, telecomunicațiile (lotul nr. 2), asistența acordată utilizatorilor (lotul nr. 3) sau studiul, consultanța și cunoștințele de specialitate în domeniul telecomunicațiilor și al securității (lotul nr. 12). Din descrierea acestor loturi reiese, prin urmare, în mod clar că reclamanta nu putea invoca un interes echivalent pentru ansamblul acestora, ceea ce ar fi justificat necesitatea de a obține ansamblul documentelor solicitate până la 31 ianuarie 2015.
- 100 Astfel, în contextul cu totul deosebit al speței, în care reclamanta a dovedit o atitudine lipsită de orice cooperare și a refuzat pur și simplu, în două rânduri, propunerea Parlamentului, deși ar fi putut foarte bine să desemneze documentele care, în opinia sa, aveau prioritate, Parlamentul se afla în imposibilitatea de a formula, în termenul strict impus de Regulamentul nr. 1049/2001, alte propuneri concrete care ar fi putut permite să se acorde cel puțin un acces parțial la documentele solicitate, pentru a concilia interesul unei bune administrări cu cel al accesului public la documentele solicitate.
- 101 Această concluzie nu este în niciun fel repusă în discuție de argumentul reclamantei potrivit căruia, în e-mailul din 3 decembrie 2014, Parlamentul ar fi lăsat să se înțeleagă că examinarea tuturor documentelor solicitate ar necesita mai mult de trei ani. Astfel, pe de o parte, o asemenea interpretare nu este confirmată de termenii acestui e-mail și, pe de altă parte, etapele și termenele de examinare a documentelor solicitate ar fi putut tocmai să fie convenite cu Parlamentul dacă reclamanta s-ar fi implicat pentru a-și stabili prioritățile și a fixa un calendar, așa cum îi propunea Parlamentul.

- 102 Din cele de mai sus rezultă că, în împrejurările cu totul deosebite ale speței, având în vedere sarcina de lucru care se impunea, propunerea formulată de Parlament și atitudinea reclamantei, Parlamentul putea invoca o sarcină de lucru nerezonabilă pentru a refuza să examineze în mod concret și individual ansamblul documentelor solicitate, fără a avea obligația, în lipsa altor opțiuni avute în vedere, să indice în mod detaliat în decizia sa motivele pentru care aceste alte opțiuni implicau, și ele, o sarcină de lucru nerezonabilă. Parlamentul putea, în consecință, să refuze în mod global accesul la aceste documente, fără a fi necesar să i se solicite să prezinte o copie a documentelor pe care le examinase în mod efectiv.
- 103 Prin urmare, se impune respingerea primului motiv și, pe cale de consecință, a acțiunii, fără a examina temeinicia celui de al doilea motiv, care ar fi lipsit de incidență asupra legalității deciziei atacate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 104 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În plus, potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 105 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Parlamentului. Regatul Suediei, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.**
- 3) Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 decembrie 2017.

Semnături